

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 25. lipnja 2023.*

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan i ugodnu vam nedjelju želim!

U današnjem Evanđelju Isus čak tri puta ponavlja svojim učenicima: „Ne bojte se“ (Mt 10, 26.28.31). Malo prije toga govorio im je o progonstvima koje im je podnijeti poradi evanđelja, stvarnost koja je još uvijek aktualna: Crkva je, naime, od samih svojih početaka, zajedno s radostima – a ovih je bilo mnogo! – upoznala mnoga progonstva. Zvuči paradoksalno: navještaj Božjega kraljevstva poruka je mira i pravde, utemeljena na bratskoj ljubavi i opraštanju, a ipak nailazi na protivljenja, nasilja i progone. Isus, međutim, kaže da se ne trebamo bojati: ne zato što će sve biti dobro u svijetu, nego zato što smo za Oca dragocjeni i ništa što je dobro neće biti izgubljeno. Kaže nam da ne dopustimo strahu da nas koči, nego da se radije plašimo nečeg drugog, samo jedne stvari. Što je to čega nam se, po Isusovim riječima, bojati?

Otkrivamo to kroz sliku koju Isus koristi danas: to je slika „Gehene“ (usp. r. 28). Dolina „Gehene“ bila je mjesto dobro poznato stanovnicima Jeruzalema: bilo je to veliko gradsko odlagalište otpada. Isus nam time želi poručiti kako ono čega se zapravo trebamo bojati jest to da *odbacimo vlastiti život*. Isus kaže: „Da, toga se bojte“. Kao da time hoće reći: ne treba se toliko bojati podnošenja nerazumijevanja i kritika, gubitka ugleda i materijalnih probitaka da bismo ostali vjerni evanđelju, koliko toga da se život potraži i teži za bezvrijednim stvarima, koje život ne ispunjavaju smislom.

A to je važno za nas. I danas se, naime, može biti ismijan ili diskriminiran ako se ne slijedi pomodne obrasce, koji međutim često stavljaju u središte sporedne stvarnosti: na primjer, stvari umjesto ljudi, učinak umjesto odnosa. Navedimo nekoliko primjera. Mislim na roditelje, koji moraju raditi da bi uzdržavali obitelj, ali ne mogu živjeti samo za posao: trebaju izdvojiti potrebno vrijeme da budu s djecom. Mislim i na pojedinoga svećenika ili redovnicu: oni se moraju predano posvetiti svojoj službi, ali ne smiju pritom zaboraviti posvećivati vrijeme Isusu, u protivnom upadaju u duhovnu svjetovnost i gube osjećaj tko su. Nadalje, mislim na mladića ili djevojku koji imaju bezbroj obaveza i strasti: škola, sport, razni interesi, mobiteli i društvene mreže, ali imaju potrebu susretati osobe i ostvariti velike snove, ne gubeći vrijeme na prolazne i stvari koje ne ostavljaju traga.

Sve to, braćo i sestre, uključuje stanovito odricanje spram idolâ učinkovitosti i konzumerizma, ali je nužno kako se ne bismo izgubili u stvarima, koje se zatim odbacuje, kao što se tada činilo u Geheni. I u današnjim gehenama, međutim, često završe ljudi: sjetimo se posljednjih, s kojima se često postupa kao s otpadnim materijalom ili neželjenim predmetima. Ostati vjeran onome što je važno ima svoju cijenu, a ta je cijena plivati protiv struje, osloboditi se uvjetovanosti opće prihvaćenog mišljenja, biti ostavljeni po strani od onih koji „slijede val“. Ali nije važno, kaže Isus: ono što je važno jest ne odbaciti najveće dobro, a to je život. Jedino nam se toga bojati.

Zapitajmo se dakle: ja, čega se ja bojim? Da neću imati ono što mi se sviđa? Da neću postići ciljeve koje društvo nameće? Suda drugih ljudi? Ili da se neću svidjeti Gospodinu i da neću na prvo mjesto staviti njegovo evanđelje? Neka nam Marija, Mudra Djevica, pomogne da budemo mudri i hrabri u svojim opredjeljenjima.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

silno me rastužilo ono što se dogodilo prije nekoliko dana u Ženskom kaznenom zavodu u Támari u Hondurasu. Strašno nasilje među suparničkim bandama posijalo je smrt i patnju. Molim za pokojnice, molim za obitelji. Neka Djevica od Suype, Majka Hondurasa, pomogne srcima da se otvore pomirenju i daju prostora bratskom suživotu, također u zatvorima.

Ovih se dana navršava 40 godina od nestanka Emanuele Orlandi. Želim iskoristiti ovu prigodu da još jednom izrazim svoju blizinu članovima obitelji, posebno majci, i zajamčim svoju molitvu. U mislima su mi i sve obitelji koje u srcu nose bol zbog nestanka neke drage osobe.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i raznih zemalja, posebno vjernike iz Bogote u Kolumbiji.

Pozdravljam Bratstvo Franjevačkog svjetovnog reda iz Pise; djecu iz Gubbia, Perugia i Spoleta; skupinu iz Limbadija koja slavi mladog Lea; sudionike motociklističkog hodočašća iz Cesene i Longiana; kao i volontere Radio Marije Italija, koji velikim transparentom pozivaju da se „svi stavimo pod plašt“ Djevice Majke Marije, moleći od Boga dar mira. I to ga posebno molimo za ukrajinski mučenički narod.

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!